

Ved grava

Å, tenk når engang samles skal
de frelstes menighet
av alle folkeslekters tall
/: i himlens herlighet! :/

Etter jordfestinga

O Gud, hvor er din nåde stor!
Oss alle til deg drag,
at vi må stå blant frelstes kor
/: på denne høytidsdag! :/

Anders Tjebekk

Gravferd

Fredag 18 desember 1987

Evje Begravelsesbyrå

I kyrkja

Jeg er i Herrens hender
når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender
sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe
av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge
få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender
i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner
at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler
må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler
hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender
når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner
for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde
og setter englevakt,
for natten han vil råde
med hellig guddomspekt.

Jeg er i Herrens hender.
når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner,
fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde,
han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vånde
på vei til himlen inn.

Etter talen

Jeg går til himlen, der er mitt hjem,
Der er ei synd eller smerte,
Der er det nye Jerusalem,
Der er mitt bevende hjerte.

Der er hver glede jeg her har mist,
Hvert håp som her måtte fare,
Der er min Frelser, den Herre Krist,
Og pilegrimenes skare.

Den reise gjør meg så fuglelett,
Så lystig, munter og modig,
Enskjønt mitt hjerte er sykt og trett,
Og foten såret og blodig.

Jeg går til himlen, der er mitt hjem,
Der er ei synd eller smerte,
Der er det nye Jerusalem,
Og der er hele mitt hjerte.